

Callier *De Maasbode* op te heffen, als deze Thompson niet ontsloeg; zij verzochten hem tevens bij de kardinaal te interveniëren met een telegram, gevolgd door een brief.³⁶ In zijn antwoord hierop (document III) maakte Van Rossum de bisschop duidelijk dat hij Thompson niet te handhaven achtte. Deze nam inderdaad per 1 april 1912 zijn ontslag.³⁷ Document IV illustreert de sterke positie van Van Rossum aan de Romeinse curie, immers, juist aan hem werden inlichtingen gevraagd in verband met een antwoord aan de redactie van *De Maasbode*. Zijn advies om niet te reageren, werd opgevolgd.

Thompson beviel deze gang van zaken uiteraard allerminst. Op 4 april 1912, vier dagen na zijn ontslag, verscheen in *L'Univers* wederom een artikel, waarin Geurts opnieuw als 'modernisant' werd betiteld. Hierop ontving de redactie van deze krant een woedende brief van Th. van der Marck, voorzitter van de Limburgse katholieke journalistenkring, waarin hij – onder verwijzing naar de uitspraak van Van Rossum in *La Croix* – rectificatie eiste.³⁸ Tegenover Benigni, met wie hij opnieuw in contact trad, hield Thompson zich groot: zijn ontslag was volgens hem geen gevolg van verschillen van inzicht over koers en inhoud van de krant, maar van zijn eigen besluit om een tijdschrift uit te geven, waarin hij alle ruimte zou hebben om vooral de 'tendances désastreuses de Cologne' (de interconfessionele vakverenigingen) te kunnen bestrijden, die ook in Nederland meer en meer ingang kregen. Hij zond hem een Franse vertaling van zijn afscheidsartikel in *De Maasbode*, ter informatie voor Benigni's blad *La Correspondance de Rome*, waarvan hij veel ondersteuning verwachtte. De reactie van Benigni – die Thompson als een 'solitaire integraal' beschouwde – was afhoudend. Hoewel hij antwoordde verheugd te zijn over het hernieuwde contact met Thompson en zijn best beloofde te doen om diens blad te steunen, ontkende hij, in strijd met de waarheid, iets met de *Correspondance de Rome* van doen te hebben. Niettemin verscheen kort daarop een 'warm' bericht over het aftreden van Thompson in de *Correspondance*. En toen hij hem daarvoor bedankte liet Thompson er geen twijfel over bestaan, dat hij Benigni als redacteur beschouwde. Daarmee eindigde de correspondentie (voorzover althans in de papieren van Benigni terug te vinden).³⁹

Na de oprichting van *Rome* richtte Thompson zijn gifpijlen vooral op de

36. Geen van beide heb ik in het archief-Van Rossum aangetroffen.

37. Vgl. Rogier, *In vrijheid herboren*, 540-541.

38. Een kopie van deze brief is aanwezig in ASV, Fondo Benigni, scatola 8, f 169.

39. Briefwisseling Thompson-Benigni, april-mei 1912. Benigni had in 1903-1904 tegen betaling bijdragen aan *De Maasbode* geleverd. (ASV, Fondo Benigni, scatola 4, f 61-62; scatola 12, f 283-284; scatola 16, f 299-313).